

Program „Mládež v akci“

GŘ pro vzdělávání a kulturu

http://brnensky.denik.cz/kultura_region/spaleny-susenky-bubny-cloveka-povzbudi-a-rozproudi.html

Spálený sušenky: Bubny člověka povzbudí a rozproudí mu krev

Brno /AKTUALIZOVÁNO, ROZHOVOR/ - Skupina Spálený sušenky vznikla v roce 2008. Cestou z jednoho bubenického workshopu, kde dívky začaly z legrace skládat rytmickou skladbu.

Autor: [Markéta Stulířová](#) – aktualizováno 8.8.2011 11:06

„Byla to sušenková óda na našeho dobrého kamaráda a lektora afrických rytmů Davida Oplatka,“ říká osmadvacetiletá Lenka Hricová a odtajňuje, co se skrývá za názvem kapely.

Dohromady je vás šest bubenic. Odkdy v tomto složení hraje?

Lenka: Personální obsazení kapely se ustálilo na jaře roku 2010. V současné době tvoří Spálený sušenky šest stálých hráček – Andrea Sliviaková (28), Lenka Hricová (28), Romana Hricová (27), Marika Antonova (35), Nicole Schicková (20) a Magdalena Raszková (28). Máme také výbornou hostující tanečnici – Marianu Raszkovou, kterou rovněž považujeme za Sušenku. Často se nás ptají na kapelního lídra – takovou osobu u nás nenajdete. Stavíme na aktivním přístupu nás všech. Profesní skladba naší kapely je rozmanitá. Máme mezi sebou psycholožku, speciální pedagožku, výtvarnici, divadelní pedagožku, systémovou inženýrku, zubní lékařku a náš benjamínek Nicole studuje lektorství německého jazyka. Co se funkcí týče, máme to porozdělované různě, většinou se na všem hodně domlouváme a řešíme věci společně.

Představujete se jako česko-slovensko-lotyšská kapela. Proč?

Lenka: Vysvětlení je jednoduché. Andrejka je Slovenka a Marika Lotyška. Obě přijely do České republiky za studiem a už pár let zde žijí.

Vaše hudba vychází z rytmů západní Afriky. Kde čerpáte další inspiraci?

Lenka: Právě proto, že Marika je z Lotyšska, je naše tvorba ovlivněna například také lotyšskou kulturou. Zpíváme jednu tradiční lotyšskou píseň na oslavu zimního slunovratu,

Program „Mládež v akci“

GŘ pro vzdělávání a kulturu

kerou jsme si samy rytmicky doplnily. Africké rytmy uchvátily každou z nás trochu jinak. V podstatě jsme se k nim ale dostaly podobnou cestou – přes různé bubenické workshopy, pořádané v České republice. Africké rytmy i písně jsou krásné, strhující, stejně tak jako africký tanec.

Všechny z vás hrají na africké bubny?

Lenka: Ano, jsou to tradiční africké bubny, jak basové bubny dundun, sangban a kenkeni, tak i djembe, se kterým každá z nás začínala. U bubnů se střídáme, nemáme dané, že každá hraje jen na jeden z nich. Dále využíváme i různé perkuse a Romana hraje také na flétnu.

V případě, že živelné bubnování provázíte hrou na flétnu, tancem a zpěvem – je těžké sladit toliko odlišných rovin v jeden harmonický celek?

Lenka: Těžké je podle mě naladit se na společnou vlnu, najít společný rytmus a vnímat se jako skupina. Řekla bych, že teď už jsme poměrně dobře sešrané. Nevnímám to jako něco těžkého, nevím. Hraní nás hlavně baví, takže to asi tolik neřešíme. Většina našich skladeb je založená převážně na bubnování, ale hrozně rády také zpíváme, takže se snažíme repertoár prokládat zpěvem co nejvíc. Občas také tančíme a naše vystoupení bychom chtěly doplňovat tancem ještě častěji. Africké rytmy jsou s tancem velmi úzce spjaté.

Do jaké míry improvizujete a nakolik lze „skladby“ předem sevcvičit?

Andrea: I když to na diváka občas jako improvizace působí, hrajeme tradiční rytmy, které mají danou určitou základní strukturu. Nejprve proto zkusíme rytmus, pak společně vymýšlíme aranž. To je základ, který pak obohacujeme o improvizace v sólech přímo na vystoupení.

Lenka: Stavíme si tedy svůj stálý repertoár. Skladby nebývají úplně stejné nikdy, součástí rytmů jsou samozřejmě právě improvizace a sólování, ale máme promyšlené různé aranže, které hráváme. Rytmy pak různě kombinujeme, např. podle typu akce, kde budeme hrát.

Nese v sobě vaše bubnování nějaký příběh? Nebo jsou to jen emoce?

Lenka: Naše bubnování je hlavně radost, která se nese v nespoutaných vlnách. Jsou to silné emoce, bubny člověka povzbudí a rozproudí mu krev v těle.

Andrea: Západoafrické rytmy, které hrajeme, v sobě mají především příběh a smysl. Některé se například hrají při práci, jiné při iniciačních rituálech a podobně.

Kde se ve hře na bubny zdokonalujete? Jezdíte na nějaké workshopy či setkání?

Lenka: Ano, samozřejmě, tu a tam se nějakého toho workshopu účastníme. Samy zkusíme dvakrát v týdnu (celkem okolo šesti hodin za týden) a jednou za čas si plánujeme vlastní víkendové i delší soustředění, na které si někdy objednáme našeho „kapelního“ lektora Davida Oplatka, čistě jen pro nás, kvůli individuální výuce.

Andrea: Na workshopy jezdíme zejména v případě, že do České republiky zavítá některý z afrických bubenických mistrů. Jinak kromě workshopů a zkoušek navštěvujeme občas i lekce brněnského afrického bubeníka Broni Pavlíčka, popřípadě chodíme bubnovat k lekcím afrických tanců, které se v Brně také vyučují.

Program „Mládež v akci“

GŘ pro vzdělávání a kulturu

Kde nejdále jste zatím bubnovaly?

Lenka: První náš koncert proběhl prvního prosince roku 2009 v brněnském klubu Mezzanine. Nejčastěji samozřejmě hráváme v Brně a jeho okolí, ale byly jsme už ve Veselí nad Moravou, v Janově u Litomyšle, ve Starém Městě pod Sněžníkem. Srdcovou záležitostí je pro nás vesnička Kunčice v krásné přírodě Rychlebských hor, tam občas koncertujeme v Kunčické hospodě. Pomalu přicházejí i nabídky z větších dálek. Momentálně se chystáme asi na naši dosud nejdelší cestu, a to do Hrádku u Rokycan na festival Muzika, který pořádá Jaroslav Samson Lenk. Budeme tam soutěžit na malé open scéně, tak jsme příjemně natěšené a doufáme, že vyjde počasí. Kůže na bubnech jsou totiž choulostivé na vlhkost a v dešti se tedy bubnovat nedá. Za hranice České republiky jsme se s kapelou ještě nedostaly, ale pravda je, že máme pozvání na koncertování v Nigérii, odkud pochází Steven, již zmiňovaný známý z Norska. To by bylo opravdu vtipné, paradoxní vystoupení :)

Nakolik je pro vás důležitá stylizace či výtvarné dotváření prostředí, v němž vystupujete?

Lenka: Na kostýmech se vždy domlouváme, abychom působily jednotně a abychom se pokud možno alespoň trochu přibližovaly Africe. Například Andrejka dovezla krásnou látku z Gambie a Marika z ní pro nás na jaře ušila kostýmy. Teď máme dokonce nové šaty přímo z Nigérie, které jsme dostaly jako dárek od známých žijících v Norsku. Uvidíme, jestli v nich zvládneme i hrát.

Kde nejčastěji zkoušíte?

Lenka: Zkušeben jsme v našich začátcích vystřídalý několik. Druhým rokem už ale zkoušíme ve Středisku dramatické výchovy Labyrint, které spadá pod Centrum volného času Lužánky v Brně. Našly jsme zde výborné zázemí a máme s místním kolektivem navázanou velmi dobrou spolupráci. Kromě zkoušek míváme také různá soustředění, a to nejen v Labyrintu. Jelikož hrajeme velmi rády venku (a k africkému bubnování to patří), oblíbily jsme si chatu kamarádky v Nebovidech u Brna a Chatu Stará škola v Kunčicích blízko Starého města pod Sněžníkem.

Nikdy jste neuvažovaly o tom, že do kapely přizvete také muže – bubeníky?

Lenka: Ano, uvažovaly, vždy v opačném směru – že do kapely žádné mužské nechceme (smích).

Andrea: Ten důvod je prostý: zajímá nás ženská energie. I když na bubny hrají v západní Africe především muži, existují i oblasti, kde bubnují ženy. To nás částečně inspirovalo k založení dívčí kapely.

Magda: I když popravdě řečeno, najde se pár silných mužů z řad našich partnerů, kamarádů a rodinných příslušníků, kteří nám vždy ochotně pomáhají, s převozem bubnů a podobně.

Romana: Prostě jako správná kapela máme svoje bedňáky (smích).

Nakolik jsou vaše vystoupení fyzicky náročná?

Lenka: Myslím, že nemůžeme mluvit o nějakém vzoru. Líbily a líbí se nám africké rytmy, proto se věnujeme africkému bubnování. V České republice i na Slovensku známe kapely, které se tomuto žánru věnují. Nevnímáme je ani jako konkurenci ani jako vzor, alespoň já to tak nemám. I když inspirativní to určitě je.

Program „Mládež v akci“

GŘ pro vzdělávání a kulturu

Andrea: Přesně tak, dalších kapel, které se západoafrickým rytmům u nás a na Slovensku věnují, překvapivě není málo. My moc rády chodíme na jejich koncerty a nevnímáme je jako konkurenci, ale spíš jako inspiraci.

Lenka: U afrických kapel, které má člověk možnost sledovat například na pražském festivalu Rytmy Afriky, tam někdy člověku klesá brada. Co se týče fyzické náročnosti, bubnování úplně nenáročné není. U basových bubnů posílíte svalstvo na ruku.

Romana: Nejen na ruku!!

Lenka: Když hrajete na djembe vstojte, máte na sobě navíc zavěšených hezkých pár kilogramů. Člověk se musí naučit pracovat s dechem. Aby pak také něco uzpíval... Nejvíce náročné je ale podle mě přenášení nástrojů. To si člověk opravdu zaposiluje. Nedávno jsme ve dvou lidech nakládali a vykládali okolo 25 bubnů!

Svoji hudbou oslovujete i nevidomé a neslyšící. Jak jim „sdělujete“ rytmus?

Lenka: Ano, snažíme se. A nejen nevidomé a neslyšící. Také osoby s tělesným či mentálním postižením. U neslyšících se lidé často hodně diví, že chodí na naše koncerty a že mohou také sami bubnovat. Jak, když neslyší? Často je to tak, že tyto osoby nejsou úplně neslyšící, nevnímají sice sluchem řeč, ale silné zvuky bubnů ano. Také mohou mít různé protetické pomůcky – sluchadla, kochleární implantáty a podobně. Mimo jiné ale vnímají rytmus i jinak – vizuálně a také prostřednictvím vibrací.

S tím souvisí i projekt Hledání společného jazyka v rytmu, který začal v červenci. Co je jeho cílem?

Lenka: Hledání společného jazyka v rytmu je projekt, který byl finančně podpořen Evropskou unií z programu Mládež v akci (www.mladezvakci.cz). Cílem našeho projektu je především společenská integrace, respektive inkluze ve skupině mladých slyšících lidí a lidí se sluchovými ztrátami. Prvotní nápad na bubenický projekt se skupinou lidí s postižením mi zrál v hlavě už velmi dlouho, jelikož znám na vlastní kůži působení afrických rytmů a zároveň jsem speciální pedagog zaměřený na oblast sluchového postižení. Spolu se Spálenými sušenkami jsme tento nápad rozvinuly, dotvořily a připravily. Nyní jsme uprostřed realizace projektu. V první půli července proběhla jeho první část, ze které jsme nadšené. Sešla se výborná parta šesti členek naší kapely a patnácti účastníků, z nichž tři jsou neslyšící a dva mají současné postižení sluchu a zraku – získanou hluchoslepotu. Už v první části se nám podařilo částečně naplnit cíl projektu – hledat a najít společný jazyk v rytmu. V tomto úsilí budeme nadále intenzivně pokračovat při další víkendové části projektu, která se bude konat v brněnském Středisku dramatické výchovy Labyrint v Bohunicích. V sobotu 15.10.2011 zde proběhne prezentace projektu pro veřejnost se společným vystoupením všech účastníků projektu, večer bude doplněn koncertem kapely Spálený sušenky (dvě podobná společná vystoupení máme již úspěšně za sebou). Bližší informace o této události se objeví na našich webových stránkách www.spalenysusenky.cz, kde brzy zveřejníme i fotografie z již proběhlé části projektu. Srdečně zveme všechny, kdo by se chtěli přijít podívat!